

[Hendriksen.]

hed med den Politik, der føres paa en Række Omraader af vital Interesse for den færøske Befolkning. Jeg har aldrig lagt overvældende Vægt paa de Udtalelser, der er fremsat fra Selvstyrepartiets Side, fordi man ved, hvilke Hensigter de paagældende forbinder med deres Udtalelser, og hvilke politiske Formaal de forfølger, men naar man fra Sambandspartiets Side, fra det Partis Side, der har Samhørigheden med Danmark som første politiske Programpunkt, og som alle Dage har været Danskhedens Forkæmpere, retter et saa skarpt Angreb paa Regeringen og paa Regeringens Politik paa snart alle Omraader som det Angreb, Sambandspartiets Organ „Dimmalætting“ i en ledende Artikel i Bladet for den 7. Januar d. A. har rettet, forekommer det mig højst naturligt, at Sagen gøres til Genstand for Behandling i den høje Rigsdag. I øvrigt vil jeg mene, at selv om „Dimmalætting“s Artikel er den direkte Aarsag til vor Forespørgsel, vilde den alligevel være særdeles vel funderet, fordi Forholdene paa Færøerne i høj Grad kræver Opmærksomhed fra rigsdansk Side.

Redaktøren af „Dimmalætting“ er en Søn af Sambandspartiets Fører og Førstemand, Folketingsmand Samuelsen, og man har vel Lov til at gaa ud fra, at Folketingsmand Samuelsen var kendt med den paagældende Artikel, før den fremkom, og at han har godkendt den. I hvert Fald foreligger der ikke for mig noget om, at han nogetsteds, paa noget Punkt har taget Afstand fra den, og jeg maa derfor være berettiget til at gaa ud fra, at Sambandspartiet og detses Repræsentant i det andet høje Ting staar bag „Dimmalætting“s Angreb, der derved faar forøget Styrke.

Den paagældende Artikel, der har Overskriften „Alvorsord“, begynder med at slaa fast, at den højtærede Undervisningsminister med et Pennestrøg har udslettet den Bestemmelse i den færøske Skoleforordning, der sikrede Rigssprogets Stilling i den færøske Folkeskole, og fremhæver derefter, at man i den kommende Tid vil opleve det bemærkelsesværdige, at Færøerne, som ifølge Grundloven er et dansk Amt, ikke længere har Rigssproget som Undervisningssprog. Der hentydes hermed til den højtærede Undervisningsministers Forordning af 12. December f. A., der annullerede Skoleforordningen af 1912's Bestemmelse om, at Dansk i al Almindelighed skal være Undervisningssprog i de færøske Folkeskoler.

„Dimmalætting“ er meget bitter over, at den højtærede Undervisningsminister og Regeringens Presse har betegnet denne Be-

givenhed som „en lykkelig Afslutning paa den færøske Sprogstrid“, og Bladet hævder, at kun den færøske Selvstyrepresse og det norske Chauvinistblad „Gula Tidend“ vil være enige med Regeringen og dens Presse heri.

Nu ved jeg særdeles vel, at den højtærede Undervisningsminister vil hævde, at det, der er sket, er „en Retfærdighedshandling over for Færingerne“. Det turde dog være saa som saa med en Retfærdighedshandling, der angribes paa det voldsomste af Færøernes største Parti, Sambandspartiet, det eneste Parti, der alle Dage stærkt har kæmpet for Samhørigheden med det øvrige Rige. „Retfærdighedshandlingen“ har vakt Tilfredshed hos Selvstyrepartiet og det færøske Socialdemokrati, der for en Del er rekrutteret blandt tidligere Tilhængere af Selvstyrepartiet. Saaledes er det rent faktiske Forhold, og der kunde derfor være nogen Anledning til at tvivle paa, at den „Retfærdighedshandling“, den højtærede Undervisningsminister mener at have udført, tjener Danskhedens Interesse. Hvis der havde været Enighed inden for den færøske Befolkning om denne „Retfærdighedshandling“, havde Sagen ligget anderledes, men mod det største færøske Partis Ønske at indføre denne Ændring, der vil stille dansk Sprog endnu mere i Skammekrogen, end det har været tidligere, forekommer mig meget betænkeligt.

„Dimmalætting“ hævder, at det, der er sket, er et Led i den nuværende Regerings tilsyneladende systematiske Bekæmpelse af den Politik, som i sit Skjold klart og tydeligt fører en fortsat Samhørighed med Danmark. Altsaa, man hævder, at Regeringen paa dette Punkt som paa en Række andre Punkter fører en Politik, der støtter Selvstyremændene og gør det vanskeligt eller maaske endog umuligt for Sambandsmændene at føre den danskvenlige Politik, som man fra den Side ønsker at føre.

Den paagældende Artikel fortsætter med en Serie voldsomme Angreb paa den høje Regering og dens Politik paa snart sagt alle Omraader. Slutningen af Artiklen er af en saadan Karakter, at jeg finder det nødvendigt at citere den, saa det høje Tings Medlemmer kan være klar over, hvorledes Sambandspartiet ser paa Regeringens Politik over for Færøerne. Det hedder:

„At den nuværende Regerings Politik over for Færøerne er den alvorligste Trusel, der nogensinde har været rettet mod ikke blot Sambandspartiet, men de Grundpiller tillige, hvorpaa al færøsk Samhøringspolitik hviler, er der ikke